

14.3.2006

Kosmetiikkaa koskeva lainsäädäntö Suomessa Teknokemian Yhdistyksen ja Kuluttajaviraston sovellusohjeet

Nämä ohjeet on tehty selventämään kosmeettisia tuotteita koskevaa lainsäädäntöä. Varsinaiseen lakitekstiin tutustuminen on kuitenkin tärkeää näiden ohjeiden hyödyntämisen kannalta.

Ohjeet ovat seuraavilla www-sivuilla:

www.teknokem.fi

www.kuluttajavirasto.fi

Suomen kosmetiikkalainsäädäntö perustuu EU:n kosmetiikkadirektiiviin (76/768/EEC) ja sen päivityksiin, jotka saatetaan direktiivin aikataulujen mukaisesti osaksi Suomen kosmetiikkalainsäädäntöä.

Keskeisimmät kosmetiikkasäännökset Suomessa ovat:

- [Laki kosmeettisista valmisteista \(22/2005\)](#) (jatkossa *kosmetiikkalaki*; tuli voimaan 1.2.2005)
- [Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus kosmeettisista valmisteista \(75/2005\)](#) (jatkossa *kosmetiikka-asetus*, tuli voimaan 15.2.2005)

Kosmetiikka-asetuksen liitteitä (9 kpl) päivitetään kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella aina, kun kosmetiikkadirektiivin vastaaviin liitteisiin tehdään muutoksia. [Päivityksillä on erilliset siirtymä- ja voimaantuloajat](#). Muutoksia tulee suhteellisen usein ja siirtymäaika saattaa olla lyhyt.

Kosmetiikkaan sovelletaan myös seuraavia säädöksiä:

- Laki kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta (75/2004)
- Kuluttajansuojalaki (38/1978)
- Valtioneuvoston asetus kulutustavaroista ja kuluttajapalveluksista annettavista tiedoista (613/2004)
- Aerosoleille sovelletaan aerosoliasetusta (1433/1993)

KOSMETIIKKA-ALALLA TOIMIVAN ELINKEINONHARJOITTAJAN VELVOLLISUUDET PÄHKINÄNKUORESSA:

- Vastuu tuotteen turvallisuudesta (mm. velvollisuus tuntea tarkasti tuotteen koostumus ja sen valmistus, pätevän henkilön tekemä turvallisuusarviointi)
- Rekisteröinti
- Oikeat pakkausmerkinnät
- Yhteistyö viranomaisen kanssa
- Tietojen antaminen kuluttajille

Kosmetiikkaa koskeva lainsäädäntö Suomessa Teknokemian Yhdistyksen ja Kuluttajaviraston sovellusohjeet

Sisällysluettelo

1	YLEISET SÄÄNNÖKSET	3
1.1	Soveltamisala	3
1.2	Määritelmät	4
1.3	Yleinen turvallisuusvaatimus	4
1.4	Valvonta	5
2	KOSMEETTISTEN VALMISTEIDEN KOOSTUMUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET	5
2.1	Kielletyt ainesosat	5
2.2	Koostumusta koskevat rajoitukset	6
3	ELÄINKOKEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET	6
3.1	Eläinkokeiden käyttö kosmeettisten valmisteiden testauksessa	6
3.2	Eläinkokeilla testattujen kosmeettisten valmisteiden markkinoille saattaminen	7
3.3	Eläinkokeita koskevat väitteet	7
4	KOSMEETTISTEN VALMISTEIDEN MERKINTÖJÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET	8
4.1	Pakolliset merkinnät	8
4.1.1	<i>Tuotteesta vastuussa olevan yrityksen nimi ja osoite</i>	9
4.1.2	<i>Sisällön määrä</i>	9
4.1.3	<i>Valmisteen säilyvyysaika, jos se on enintään 30 kuukautta</i>	10
4.1.4	<i>Säilyvyys avaamisen jälkeen, jos tuotteen säilyvyysaika on yli 30 kuukautta</i>	10
4.1.5	<i>Käyttöohjeet ja kosmetiikka-asetuksessa määrätyt varoitukset</i>	10
4.1.6	<i>Valmistuserätunnus</i>	11
4.1.7	<i>Käyttötarkoitus</i>	12
4.1.8	<i>Ainesosaluettelo</i>	12
4.1.9	<i>Kielivaatimusten soveltaminen kansainvälisillä alueilla</i>	13
4.2	Pakkaamattomana myytävät kosmeettiset valmisteet	13
5	ELINKEINONHARJOITTAJAN VELVOLLISUUDET	14
5.1	Rekisteröinti-ilmoitus	14
5.2	Tuotekohtaiset tiedot	14
5.2.1	<i>Valvontaviranomaiselle pyynnöstä annettavat tuotetiedot</i>	14
5.2.2	<i>Kuluttajille pyynnöstä annettavat tiedot</i>	15
5.3	Turvallisuusarvioinnista vastaavan henkilön pätevyys	16
5.4	Analyysimenetelmiä ja puhtausvaatimuksia koskevat vaatimukset	16
5.5	Liikesalaisuuden suojaaminen	16
6	KOSMETIIKKA-ASETUKSEN LIITTEET	17

Liite: Kooste kosmetiikan pakkausmerkinnöistä

1 YLEISET SÄÄNNÖKSET

1.1 Soveltamisala

[Kosmetiikkalaki](#) 1 §

[Kosmetiikka-asetus](#) 1 §

Kosmetiikkalain ja -asetuksessa säädetään kosmetiikan

- turvallisuudesta,
- koostumuksesta,
- eläinkokeista,
- pakkausmerkinnöistä ja
- elinkeinonharjoittajan velvollisuuksista.

Elinkeinonharjoittajan velvollisuuksia ovat muun muassa rekisteröintivelvollisuus, tuotekohtaisten tietojen hallinta ja ammattitaitoisen turvallisuusarvioinnin tekeminen. Lisäksi elinkeinonharjoittajaa koskevat säädökset analyysimenetelmistä, puh-
tausvaatimuksista sekä liikesalaisuuden suojaamisesta.

Huom. Kosmeettisiin valmisteisiin sovelletaan kosmetiikkalain ja -asetuksen lisäksi [kuluttajansuojalakiä \(38/1978\)](#), jossa asetetaan vaatimuksia muun muassa kosmeettisten valmisteiden markkinoinnille. Lisäksi sovelletaan [lakia kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta \(75/2004\)](#) ja asetusta kulutustavaroista ja kuluttajapalveluksista annettavista tiedoista [\(613/2004\)](#).

Kosmetiikkalainsäädännön perustavoitteena on, että markkinoilla on vain turvallisia tuotteita.

Kosmetiikkalain ja -asetuksen vaatimusten täyttämisen lisäksi kosmeettisesta valmisteesta ei saa muutoinkaan aiheutua vaaraa kuluttajien terveydelle tai omaisuudelle. Esimerkiksi tuotetta, joka voi aiheuttaa terveysvaaraa nieltynä tai nuoltuna, ei saa muotoilla tai hajustaa tavalla, joka houkuttelisi lapsia laittamaan sen suuhunsa ([asetus elintarvikkeita jäljittelevistä vaarallisista tuotteista, 359/1991](#)).

Vaatimukset koskevat kaikkea kosmetiikkaa käyttäjistä ja jakelutiestä riippumatta.

Soveltamisalaan kuuluvat näin ollen

- kuluttajille tarkoitettu kosmetiikka (myös koti- ja postimyynti sekä verkko-
kauppa),
- ammattikäyttöön tarkoitettu kosmetiikka (kampaamo- ja parturiala ja kos-
metologit, terveydenhuollon ammattilaiset),
- laitosalan henkilökohtaiseen hygieniaan tarkoitetut tuotteet, kuten saippuat,
käsienvuotostusvalmisteet, shampoot ja ihonpuhdistusvalmisteet,
- myös ilmaisanäytteet, mainoslahjat, palkinnot, testerit yms.

[Kosmetiikka-asetuksen liitteessä 1](#) on **esimerkkejä** valmisteista, joita erityisesti on pidettävä kosmeettisina valmisteina.

1.2 Määritelmät

[Kosmetiikkalaki 2 §](#)

Kosmetiikkalaissa on yhdeksän kosmetiikkaan liittyvää määritelmää, jotka on lueteltu alla. Kosmeettisen valmisteiden ja elinkeinonharjoittajan määritelmät on kirjoitettu auki näihin ohjeisiin. Muut määritelmät voi lukea kosmetiikkalain 2 §:stä.

1. **Kosmeettinen valmiste** on aine tai valmiste, jota käytetään ulkoisesti ja jonka päätarkoitus on yksinomaan tai pääasiassa **puhdistaa** tai **suojata** tai **pitää hyvässä kunnossa** ihmisen kehon ulkoisia osia, hampaita tai suun limakalvoja tai **muuttaa niiden tuoksua tai ulkonäköä** tai **estää hajuhaittoja**.
2. Valmis kosmeettinen valmiste
3. Kosmeettisen valmisteiden esiaste
4. Kosmeettinen ainesosa
5. **Elinkeinonharjoittaja** on taho, joka pitää kaupan, tarjoaa, myy tai muutoin luovuttaa kosmetiikkaa kuluttajalle tai kuluttajaan rinnastettavalle henkilölle taloudellista hyötyä saadakseen. Myös kosmeettisia palveluja tarjoava taho on kosmetiikkalainsäädännön mukainen elinkeinonharjoittaja (esim. kampanjat ja kosmetologit). Elinkeinonharjoittaja voi siis olla esimerkiksi kosmetiikan valmistaja, maahantuojat, jakelijat, myyjät tai agentit.
6. Markkinoille saattaminen
7. Ammattikäyttöön tarkoitettu kosmeettinen valmiste
8. Kosmeettisen valmisteiden säilyvyysaika
9. Tiedekomitea

1.3 Yleinen turvallisuusvaatimus

[Kosmetiikkalaki 3 §](#)

Elinkeinonharjoittaja on vastuussa kosmetiikan turvallisuudesta. Tietyt kosmetiikkalainsäädännön velvoitteet eivät koske kaikkia toimitusketjun elinkeinonharjoittajia. Tuotteiden turvallisuudesta ovat kuitenkin vastuussa kaikki markkinointiketjun elinkeinonharjoittajat omalla sarallaan.

Esimerkiksi vastuu tuotteen turvallisuuden ja tuotekohtaisten tietojen kokoamisesta on valmistajalla. Valmistaja vastaa myös pakkausmerkinnöistä, mutta jos tuote on valmistettu muualla kuin Suomessa, suomalainen toimija on velvollinen tarkistamaan tuotteiden koostumuksen ja pakkausmerkintöjen säännöstenmukaisuuden ja vastaa niistä Suomessa. Vastaavasti tuotteiden myyjä on omalla tahollaan velvollinen olemaan selvillä kosmetiikkasäännöksistä ja huolehtimaan, että myy vain vaatimukset täyttäviä tuotteita.

Kosmetiikka ei saa aiheuttaa haittaa ihmisen terveydelle tavallisessa tai kohtuudella ennakoitavassa käytössä.

Kosmeettisen valmisteiden turvallisuutta arvioitaessa otetaan erityisesti huomioon tuotteen ulkoasu ja esillepano, markkinointi, mahdolliset käyttöohjeet sekä muut tuotteesta annetut ohjeet ja tiedot.

[Kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain \(75/2004\)](#) 4 §:ssä asetetaan elinkeinonharjoittajille velvollisuus oma-aloitteisesti ilmoittaa viranomaisille, jos tavarain tai palvelun havaitaan aiheuttavan vaaraa. Kuluttajaviraston [internetsivuilla](#) on tarkennetut ohjeet siitä, milloin toiminnanharjoittajan tulee tehdä valvontaviranomaiselle tuoteturvallisuuslainsäädännön mukainen ilmoitus vaaraa aiheuttavasta kulutustavarasta tai palveluksesta.

1.4 Valvonta

[Kosmetiikkalaki](#) 4 §

Kuluttajavirasto valvoo Suomen markkinoilla olevien kosmeettisten valmisteiden vaatimusten mukaisuutta. Kuten edellä on todettu, vastuu turvallisuudesta ja määräysten mukaisuudesta on elinkeinonharjoittajalla.

Tullilaitos valvoo maahantuontia.

Lääninhallitukset valvovat ja ohjaavat säännösten noudattamista omalla alueellaan. Kunnat valvovat kosmetiikkatuotteiden turvallisuutta omalla alueellaan.

Valvontakeinoista säädetään laissa kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta (75/2004). Kosmeettisten valmisteiden on täytettävä myös kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain sekä ns. tietojenantoasetuksen (613/2004) vaatimukset.

Kuluttajavirasto voi akuuteissa ongelmatilanteissa vaatia elinkeinonharjoittajaa toimittamaan tuotteen yksityiskohtaiset koostumustiedot Myrkytystietokeskukselle.

2 KOSMEETTISTEN VALMISTEIDEN KOOSTUMUSTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

2.1 Kielletyt ainesosat

[Kosmetiikkalaki](#) 5 §

Kosmetiikassa kielletyt aineet on lueteltu [kosmetiikka-asetuksen liitteessä 2](#).

Kun kosmetiikkadirektiivin liitteisiin tehdään muutoksia, vastaavat muutokset tehdään kosmetiikka-asetuksen liitteisiin kauppa- ja teollisuusministeriön (KTM) asetuksilla.

2.2 Koostumusta koskevat rajoitukset

[Kosmetiikkalaki](#) 6 §

[Kosmetiikka-asetus](#) 3 §

Kosmetiikassa **rajoituksin sallitut aineet** on lueteltu [kosmetiikka-asetuksen liitteessä 3](#). Rajoituksin sallituille aineille on säädetty

- sallitut käyttötarkoitukset; jos tällainen on nimetty, kyseistä ainetta ei saa käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen,
- rajoitukset, muun muassa suurimmat sallitut pitoisuudet, sekä
- varoitusmerkinnät, jotka on tehtävä suomeksi ja ruotsiksi.

Väriaineille, säilöntäaineille ja auringonsuoja-aineilla on ns. positiivilistat eli listat aineista, joita saa käyttää kyseiseen tarkoitukseen kosmetiikassa. Listoilla on myös ainekohtaisia rajoituksia ja pakollisia varoitusmerkintöjä. Mitään muita aineita näihin tarkoituksiin ei sallita. Positiivilistat ovat:

- väriaineet ([kosmetiikka-asetus](#) liite 4)
- säilöntäaineet (kosmetiikka-asetus liite 6)
- auringonsuoja-aineet (kosmetiikka-asetus liite 7)

Rajoituksin sallittujen aineiden sekä sallittujen väriaineiden, säilöntäaineiden sekä auringonsuoja-aineiden luetteloita päivitetään tieteellisen kehityksen mukaisesti ja direktiivin liitteiden muutokset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä KTM:n asetuksilla.

Huom. Väriainelista ei koske hiusväriaineita. Niiden käyttöä säädel-
lään erikseen rajoituksin sallittujen aineiden luettelossa.

Euroopan komission www-sivuilla on ns. [hiusväristrategia](#), joka on komission, jäsenmaiden ja teollisuuden yhteisesti hyväksymä ohjelma/aikataulu hiusvärien sääntelylle. On koko alan edun mukaista, että kaikki alalla toimijat ovat tietoisia tästä strategiasta ja toimivat sen mukaisesti.

3 ELÄINKOKEITA KOSKEVAT VAATIMUKSET

Eläinkokeita koskevat vaatimukset koskevat ainoastaan kosmetiikkaa varten tehtyjä eläinkokeita.

3.1 Eläinkokeiden käyttö kosmeettisten valmisteiden testauksessa

[Kosmetiikkalaki](#) 7 §

Valmiita kosmetiikkatuotteita ei ole saanut testata eläinkokeilla Suomessa 1.2.2005 jälkeen.

Kosmetiikan ainesosia ja niiden yhdistelmiä ei saa testata eläinkokeilla sen jälkeen, kun kyseisen eläinkokeen korvaava vaihtoehtoinen menetelmä on hyväksytty ja vahvistettu (validoitu). Kiellon täytäntöön panosta säädetään erikseen KTM:n asetuksella.

Sellaisista kosmetiikan ainesosien turvallisuuden testaukseen soveltuvista vaihtoehtoisista menetelmistä, jotka eivät sovi muiden kemikaalien turvallisuuden testaukseen, tehdään luettelo kosmetiikka-asetuksen liitteeseen 9. Luettelo tehdään sen jälkeen, kun komissio on vahvistanut luettelon.

3.2 Eläinkokeilla testattujen kosmeettisten valmisteiden markkinoille saattaminen

Kosmetiikkalaki 8 §

Eläinkokeilla testatun kosmetiikan markkinoille saattamisen kiellot (markkinointikiellot) tulevat voimaan sitä mukaa, kun kullekin eläinkokeelle vaihtoehtoinen menetelmä hyväksytään ja vahvistetaan (validoidaan).

Sen jälkeen, kun tietylle eläinkoetyypille on olemassa vaihtoehtoinen menetelmä, markkinoille ei saa saattaa kosmetiikkaa, joka sisältää kyseisellä eläinkokeella vaihtoehtoisen menetelmän olemassaolon aikana testattuja kosmetiikan ainesosia tai niiden yhdistelmiä.

Markkinointikielto liittyy vaihtoehtoisen menetelmän hyväksymisen jälkeen tehtyihin eläinkokeisiin. Kieltoa ei sovelleta takautuvasti.

Markkinointikieltojen täytäntöönpanosta säädetään myöhemmin KTM:n asetuksella.

3.3 Eläinkokeita koskevat väitteet

Kosmetiikkalaki 9 §

Väitteitä, joiden mukaan kosmeettista valmistetta varten ei ole tehty eläinkokeita, saa esittää vain, jos tuotteen valmistaja tai sen tavarantoimittaja eivät ole testanneet valmista kosmeettista valmistetta, kosmeettisen valmisteen esiastetta eivätkä mitään kosmeettisen valmisteen ainesosaa eläinkokeilla eivätkä käyttäneet ainesosia, joita muut ovat testanneet eläinkokeilla uusien kosmeettisten valmisteiden kehittämistarkoituksessa.

Määräys koskee pakkauksessa ja valmisteeseen liittyvissä asiakirjoissa, ilmoituksissa, etiketeissä ja vastaavissa esitettäviä väittämiä. Sitä sovelletaan vain eläinkokeisiin, jotka on tehty sen varmistamiseksi, että valmiste täyttää kosmeettisille valmisteille säädetyt vaatimukset.

Myös kuluttajansuojalaissa kielletään sopimaton, harhaanjohtava ja totuudenvastainen markkinointi. Jos kosmetiikkatuotetta tai sen ainesosia on testattu eläinkokeilla, markkinointiaineistossa ei saa jäädä kuluttajille edes sellaista mielikuvaa, ettei kosmetiikkatuotetta olisi testattu eläinkokeilla.

4 KOSMEETTISTEN VALMISTEIDEN MERKINTÖJÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

Kosmetiikan pakkausmerkintävaatimuksista on alla esitetyn lisäksi tiivistelmä liitteessä 1.

4.1 Pakolliset merkinnät

Merkinnät: [Kosmetiikkalaki](#) 10 § linkkejä

Kielivaatimukset: Kosmetiikkalaki 11 §

Pakollisia merkintöjä koskevat poikkeukset: [Kosmetiikka-asetus](#) 7 §

Kosmeettisen valmisteen käyttöpakkauksessa (esim. pullo) ja ulkopakkauksessa (esim. pullon tai purkin päällä oleva laatikko) on oltava seuraavat merkinnät:

1. Tuotteesta vastuussa olevan yrityksen nimi ja osoite
2. Sisällön määrä
3. Valmisteen säilyvyysaika, jos se on enintään 30 kuukautta
4. Säilyvyys avaamisen jälkeen, jos tuotteen säilyvyysaika on yli 30 kuukautta
5. Käyttöohjeet ja kosmetiikka-asetuksessa määrätyt varoitukset
6. Valmistuserätunnus
7. Käyttötarkoitus
8. Ainesosaluettelo

Käyttöpakkauksella tarkoitetaan näissä ohjeissa pakkausta, jossa tuote on, esimerkiksi pulloa, purkkia, putkiloa tms.

Ulkopakkauksella tarkoitetaan näissä ohjeissa pakkausta, jossa käyttöpakkaus on, esimerkiksi pullon päällä olevaa pahvilaatikkoa. Kaikissa kosmetiikkatuotteissa ei välttämättä ole erikseen käyttö- ja ulkopakkausta. Ulkopakkauksesta käytetään myös nimitystä myyntipäällys.

Merkintöjen on oltava pysyviä sekä helposti havaittavia ja luettavia. Lähtökohtaisesti on katsottu, että merkintöjen tulee olla niin suurella kirjasinkoolla tehtyjä, että normaalin näkökyvyn omaava henkilö pystyy ne lukemaan ilman apuvälineitä. Merkintöjen sijoittamisessa tuotteen pakkaukseen tulee varmistua, etteivät ulkopuoliset olosuhteet tee merkintöjä mahdottomiksi lukea. Esimerkkinä mainittakoon läpinäkyvän shampoopullon merkinnät, jotka oli tarkoitettu näkymään pullon ja sen sisällön läpi, mutta tuotteen altistuminen kylmälle teki sisällön niin sakeaksi, ettei merkintöjä voinut erottaa.

Merkinnät tehdään lähtökohtaisesti suomeksi ja ruotsiksi (ks. alla olevat tarkemmat ohjeet sekä liite 1).

4.1.1 *Tuotteesta vastuussa olevan yrityksen nimi ja osoite*

Kielivaatimukset eivät koske yrityksen nimeä ja osoitetta.

Pakkaukseen merkitään Euroopan talousalueella (ETA) toimivan valmistajan tai siellä kosmeettisen valmisteen markkinoille luovuttaneen muun elinkeinonharjoittajan nimi tai aputoiminimi ja postiosoite.

Suomalainen valmistaja merkitsee siis pakkaukseen oman nimensä ja postiosoitteensa.

Jos tuote on valmistettu ETA-alueella (mutta ei Suomessa), merkitään kyseisen ETA-alueella toimivan valmistajan nimi ja osoite.

Jos tuote on valmistettu ETA-alueen ulkopuolella, merkitään sen yrityksen nimi ja osoite, joka vastaa tuotteen luovuttamisesta ETA-markkinoille. ETA-alueen markkinoille luovuttajan lisäksi pakkaukseen voi merkitä Suomessa toimivan yrityksen nimen (kotimaisen yrityksen osoitteen merkitseminen on tällöin vapaaehtoista). Sekaannusten välttämiseksi on syytä merkitä jokin etuliite (esim. Jakelu (yritys), Markkinointi (yritys), Suomessa (yritys) tai FIN (yritys)).

Harmonisoiduissa monikielisissä pakkauksissa voi esiintyä usean yrityksen nimi osoitteineen. Päävastuullinen markkinoille luovuttaja on tällöin käytävä selvästi ilmi esim. alleviivauksella.

Elinkeinonharjoittajaa koskevat tiedot voidaan ilmoittaa lyhentein, jos elinkeinonharjoittaja voidaan niiden avulla varmasti ja vaivattomasti tunnistaa.

4.1.2 *Sisällön määrä*

Sisällön määrä ilmoitetaan Suomessa yleisesti käytetyin paino- tai tilavuusyksiköin sen suuruisena kuin se on pakkaushetkellä, *esim. ml tai g*.

Nestemäisten valmisteiden sisällön määrän ilmoittamiseen suositellaan tilavuusyksikköjä (esim. 150 ml), muille massan yksikköjä (esim. 50 g).

Sisällön määrää ei tarvitse merkitä

- ilmaisnäytteisiin,
- kertakäyttöpakkauksiin,
- pakkaukseen, jonka sisällön määrä on pienempi kuin 5 grammaa tai 5 millilitraa, eikä
- kappaleittain myytävään kosmetiikkaan, joiden osalta sisällön painolla tai tilavuudella ei ole ostajan valinnan kannalta merkitystä (edellyttäen että kappalemäärä ilmoitetaan valmisteiden ulkopakkauksessa tai se on pakkausta avaamatta helposti nähtävissä tai valmistetta tavanomaisesti myydään vain yksin kappalein).

4.1.3 *Valmisteen säilyvyysaika, jos se on enintään 30 kuukautta* [Kosmetiikka-asetus](#) 5 §

Jos kosmeettinen valmiste säilyy enintään 30 kuukautta, säilyvyysaika merkitään pakkaukseen suomeksi ja ruotsiksi esimerkiksi seuraavasti:

Parasta ennen

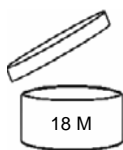
Bäst före

sekä välittömästi merkinnän yhteyteen säilyvyysajan päättymisen ajankohta tai viittaus siihen, mihin kohtaan pakkauksessa ajankohta on merkitty. Ajankohta on ilmoitettava joko muodossa kuukausi ja vuosi tai päivä, kuukausi ja vuosi. Tarvittaessa merkintää on täydennettävä ilmoittamalla ne olosuhteet, joiden on täytyttävä, jotta valmiste säilyy ilmoitetun ajan.

Tämä merkintä on pakollinen enintään 30 kuukautta säilyviin tuotteisiin.

4.1.4 *Säilyvyys avaamisen jälkeen, jos tuotteen säilyvyysaika on yli 30 kuukautta*

Jos kosmeettinen valmiste säilyy yli 30 kuukautta, on merkittävä säilyvyys avaamisen jälkeen esimerkiksi avattua purkkia esittävällä symbolilla. Symbolin sisälle tai sen välittömään läheisyyteen merkitään säilyvyys avaamisen jälkeen kuukausissa. Kuukausi lyhennetään kirjaimella M. Alla on esimerkki 18 kuukautta avaamisen jälkeen säilyvän tuotteen merkinnästä:

Säilyvyys avaamisen jälkeen tarkoittaa ajanjaksoa, jona valmistetta voi käyttää ilman ihmisen terveydelle aiheutuvaa vaaraa sen jälkeen, kun se on avattu, jos valmisteen säilyvyysaika on yli 30 kuukautta;

Symboli on [kosmetiikka-asetuksen](#) liitteessä 8 A sekä muutamassa erilaisessa [sähköisessä muodossa komission www-sivulla](#). Komission www-sivulla on myös merkinnän tekemistä koskeva komission ohje.

4.1.5 *Käyttöohjeet ja kosmetiikka-asetuksessa määrätyt varoitukset* [Kosmetiikka-asetus](#) 4 § + liitteet 3, 6 ja 7

Huom. Painepakkauksissa myytäviin kosmetiikkatuotteisiin sovelletaan myös [aerosoliasetusta](#).

Käyttöohjeet ja varoitukset on aina oltava suomeksi ja ruotsiksi.

Rajoituksin sallittua ainetta (kosmetiikka-asetus liite 3), säilöntäainetta (kosmetiikka-asetus liite 6) tai auringonsuoja-ainetta (kosmetiikka-asetus liite 7) sisältävän kosmeettisen valmisteen pakkaukseen on tehtävä kyseisen aineen kohdalla kosmetiikka-asetuksen liitteissä vaaditut varoitusmerkinnät.

Varoitusmerkinnät tehdään kosmetiikka-asetuksen liitteiden sanamuotoja käyttäen suomeksi ja ruotsiksi selvästi havaittavaan paikkaan.

Tarvittaessa samansisältöisiä varoitusmerkintöjä voi kuitenkin yhdistää ja sanamuotoja hieman muuttaa, kunhan huolehditaan siitä, että kaikki vaadittavat varoitukset ovat yksiselitteisesti nähtävissä eikä yhdistämisessä menetetä tietoa.

Lisäksi merkitään turvallisen käytön kannalta tarpeelliset ohjeet ja varoitukset. Turvallisen käytön kannalta tarpeellisten ohjeiden ja varoitusten on selkeästi erotuttava muusta, pakkauksen markkinointiin tähtäävästä tekstistä. Niiden on myös oltava selkeitä ja ymmärrettäviä.

Käyttöohjeen tarpeellisuutta on harkittava tuotekohtaisesti. Joidenkin tuotteiden käyttötapa on selvä ilman ohjeitakin (esim. meikit), joillekin tuotteille vaaditaan tarkat käyttöohjeet (esim. hiusvärit).

Tuotteiden käyttöohjeita laadittaessa on huomioitava myös *oletettavissa oleva* virheikäyttö. Joskus voi esimerkiksi olla aiheellista antaa ohjeet siitä, kuinka pitäisi toimia, jos tuotetta on vahingossa nieltä tai sitä on joutunut silmiin. Tällainen tilanne voisi syntyä esimerkiksi, jos on todennäköistä, että mainittuja vahinkoja sattuu ja jos niistä voi aiheutua vaaraa terveydelle.

Jos turvallisen käytön kannalta tarpeellisten käyttöohjeiden ja varoitusten ilmoittaminen valmisteen pakkauksessa on käytännön syistä mahdotonta, tiedot on ilmoitettava valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä, etiketissä, tarrassa tai kortissa ja kuluttajalle on pakkauksessa olevalla merkinnällä tai kosmetiikka-asetuksen liitteessä 8 B tarkoitetulla symbolilla osoitettava, että vaaditut tiedot löytyvät muualta.

Jos valmisteen koosta tai muodosta johtuen valmisteen turvallisen käytön kannalta tarpeellisten ohjeiden ja varoitusten ilmoittaminen valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä on mahdotonta, tiedot on ilmoitettava etiketissä, tarrassa tai kortissa, joka liitetään tai kiinnitetään valmisteeseen.

Mikäli tuotteella ei ole lainkaan käyttö- eikä myyntipakkausta, esimerkiksi pienet irtosaippuat tai kylpykuulat, vaaditut tiedot tuotteesta on annettava kaupassa, tuotteen välittömässä läheisyydessä, sekä kuluttajalle erillisellä lipukkeella ostoksen mukana. Tarvittaessa on myös kehoitettava säilyttämään tiedot. On muistettava, että tuotteen ostaja ei aina ole lopullinen käyttäjä. Tästä syystä ei riitä, että turvallisuuden kannalta tarpeelliset tiedot kerrotaan ostajalle ainoastaan suullisesti myyntilanteessa.

4.1.6 Valmistuserätunnus

Valmistuserätunnus voidaan merkitä vain ulkopakkaukseen, jos käyttöpakkaus on liian pieni tähän tarkoitukseen.

4.1.7 Käyttötarkoitus

Valmisteen käyttötarkoitus merkitään suomeksi ja ruotsiksi, kun kyseessä ei ole tavanomainen meikki tai kun käyttötarkoitus ei käy ilmi yleiseen kielen käyttöön vakiintuneesta kauppatavan mukaisesta nimestä (ks. liite 1).

Huom. Kulutustavaroista ja kuluttajapalveluista annettavista tiedoista annetun asetuksen mukaan kulutustavarasta on aina kerrottava sen kauppatavan mukainen nimi. Kauppatavan mukainen nimi on lähes aina sama kuin käyttötarkoitus, esimerkiksi huulipuna tai hoitoaine, mutta se voi olla myös yleiseen kielenkäyttöön vakiintunut nimike, kuten shampoo. Uusien ja kuluttajille vielä tuntemattomien tuotteiden käyttötarkoitus on hyvä kertoa erikseen.

4.1.8 Ainesosaluettelo

[Kosmetiikka-asetus](#) 6 §

Pakkaukseen merkitään luettelo valmisteen ainesosista niiden lisäämishetken painon mukaisessa suuruusjärjestyksessä (ensimmäiseksi aine, jota tuotteessa on eniten).

Ainesosat ilmoitetaan kansainvälisillä kosmetiikan ainesosien [INCI-nimillä](#).

Ainesosaluettelo voidaan ilmoittaa yksinomaan kosmeettisen valmisteen ulkopakkauksessa.

Ainesosaluettelon edellä on oltava sana ”ainesosat”, ruotsiksi ”innehåll”, ”beståndsdelar” tai ”ingredienser” tai näiden sijasta sana ”ingredients” tai näiden helposti ymmärrettävä lyhenne.

Jos INCI-nimeä ei ole, ainesosat ilmoitetaan ainesosan tunnisteella tai yleisellä nimellä. Tällaisia tunnisteita ja nimiä ovat erityisesti aineen kemiallinen nimi, CTFA-nimi, Euroopan farmakopean nimi, Maailman terveysjärjestön suosittelu kansainvälinen yleinen nimitys, EINECS-, IUPAC- tai CAS-numero sekä colour index -numero.

Hajusteiden ja aromaattisten aineiden yhdistelmät sekä niiden raaka-aineet ilmoitetaan sanalla ”parfum” tai ”aroma”. Lisäksi hajusteena tai aromaattisena aineena käytettävät ainesosat, jotka mainitaan [kosmetiikka-asetuksen](#) liitteessä 3 ja joiden ilmoittamista edellytetään liitteen sarakkeessa ”muut rajoitukset”, ilmoitetaan ainesosaluettelossa INCI-nimellä tai jos sellaista ei ole, ainesosan tunnisteella tai yleisellä nimellä riippumatta aineen käyttötarkoituksesta kosmeettisessa valmistuksessa, jos aineen pitoisuus ylittää liitteessä mainitut enimmäismäärät.

Ainesosat, joiden pitoisuus on vähemmän kuin 1 %, voidaan luetella missä tahansa järjestyksessä niiden ainesosien jälkeen, joiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti.

Väriaineet voidaan luetella missä tahansa järjestyksessä muiden ainesosien jälkeen [kosmetiikka-asetuksen](#) liitteessä 4 olevan nimen tai colour index –numeron mukaisesti.

Eri värivivahteina markkinoitavien kosmeettisten meikkivalmisteiden osalta voidaan luetella kaikki väriskaalassa käytetyt väriaineet edellyttäen, että lisätään sanat ”voi sisältää”, ruotsiksi ”kan innehålla” tai merkki ”+/-” tai muulla selkeällä tavalla osoitetaan, että valmiste voi sisältää yhden tai useamman luetelluista väriaineista. Merkinnän on tällaisissa tapauksissa oltava kuluttajan kannalta selkeä ja yksiselitteinen.

Ainesosina ei kosmetiikka-asetuksen mukaan pidetä

- käytettyjen raaka-aineiden epäpuhtauksia,
- valmistuksessa käytettyjä teknisiä apuaineita, joita ei ole valmiissa tuotteessa, eikä
- aineita, joita käytetään ainoastaan välttämättöminä määrinä liuottimina tai kantaja-aineina hajusteiden ja aromaattisten aineiden yhdistelmissä.

Jos ainesosaluettelon ilmoittaminen valmisteen pakkauksessa on käytännön syistä mahdotonta, tiedot on ilmoitettava valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä, etiketissä, tarrassa tai kortissa ja kuluttajalle on pakkauksessa olevalla merkinnällä tai [kosmetiikka-asetuksen](#) liitteessä 8 B tarkoitetulla symbolilla osoitettava, että ainesosaluettelo löytyy muualta. Jos valmisteen koosta tai muodosta johtuen ainesosaluettelon ilmoittaminen valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä on mahdotonta, tiedot on ilmoitettava etiketissä, tarrassa tai kortissa, joka liitetään tai kiinnitetään valmisteeseen. Jos saippuaa, kylpyhelmiä tai muita pientuotteita koskevaa ainesosaluettelo on valmisteen koosta tai muodosta johtuen mahdotonta ilmoittaa valmisteeseen liitettävässä etiketissä, nämä tiedot on annettava tiedotteessa, joka sijoitetaan sen astian välittömään läheisyyteen, jossa valmisteita pidetään kaupan.

Ainesosatiedot on myös annettava ostajalle kaupan yhteydessä tuotteen mukana, koska ostaja ei aina ole lopullinen käyttäjä.

4.1.9 *Kielivaatimusten soveltaminen kansainvälisillä alueilla*

Lähtökohtaisesti merkinnät, paitsi vastuullisen elinkeinonharjoittajan nimi ja osoite, sekä ainesosat, jotka ilmoitetaan INCI-nimillä, on tehtävä molemmilla kotimaisilla kielillä. Suomen- ja ruotsinkielisiä merkintöjä ei vaadita kosmetiikkaan, jota myydään tai käytetään ainoastaan kansainvälisillä alueilla, kuten esimerkiksi kansainvälisessä liikenteessä olevissa lentokoneissa.

Kielivaatimukset koskevat hotelleissa käytössä olevaa kosmetiikkaa.

4.2 Pakkaamattomana myytävät kosmeettiset valmisteet

[Kosmetiikka-asetus](#) 8 §

Jos kosmeettista valmistetta ei ole pakattu myyntipakkaukseen tai se pakataan myyntihetkellä ostajan toivomuksesta tai se on pakattu välitöntä myyntiä varten,

ostajalle on ilmoitettava erillisellä esitteellä tai muulla selostuksella kosmetiikkalain 10 §:ssä ja mainitun lain nojalla säädetyt tiedot, mikäli ne eivät ostohetkellä ole muutoin selvästi havaittavissa. Kosmeettisen valmisteen turvallisen käytön kannalta tarpeelliset ohjeet ja varoitukset sekä ne varoitusmerkinnät, joista KTM:n asetuksella tarkemmin säädetään, on kuitenkin aina annettava ostajalle valmisteen mukana.

5 ELINKEINONHARJOITTAJAN VELVOLLISUUDET

5.1 Rekisteröinti-ilmoitus

[Kosmetiikkalaki](#) 12 §

[Kosmetiikka-asetus](#) 9 §

Rekisteröinti-ilmoitus on tehtävä ennen kosmeettisen valmisteen markkinoille saatamista.

Suomessa rekisteröitymisvelvollisuus koskee

- kotimaista valmistajaa,
- kotimaista valmistuttajaa sekä
- kotimaista yritystä, joka tuo kosmeettisen valmisteen kolmannesta maasta ensimmäistä kertaa ETA-alueen markkinoille.

Rekisteröinti-ilmoitus tehdään Kuluttajavirastoon sitä varten tarkoitettulla [lomakkeella](#). Kuluttajaviraston www-sivuilla on lisätietoa rekisteröitymisestä sekä luettelo rekisteröityneistä yrityksistä. Rekisteröinnissä ilmoitettavalla turvallisuusarvioinnista vastaavalla henkilöllä on pätevyysvaatimus (ks. kohta 5.3.).

Rekisteröinti-ilmoituksen lomake on allekirjoitettava.

Rekisteröinnin yhteydessä ilmoitetaan elinkeinonharjoittajan valmistamat, valmistuttamat tai maahantuomat kosmeettiset valmisteet tuoteryhmittäin. Tuoteryhmiä koskevista muutoksista on ilmoitettava Kuluttajavirastolle.

Rekisteröinnistä peritään maksu. Kuluttajavirasto antaa elinkeinonharjoittajalle rekisteröinnistä todistuksen.

5.2 Tuotekohtaiset tiedot

[Kosmetiikkalaki](#) 13 §

5.2.1 *Valvontaviranomaiselle pyynnöstä annettavat tuotetiedot*

Kosmetiikkatuotteesta vastaavan elinkeinonharjoittajan on pidettävä Kuluttajaviraston (Suomessa kosmetiikkaa valvova viranomainen) saatavilla seuraavat tiedot:

- 1) kosmeettisen valmisteen laadullinen ja määrällinen koostumus; haju- ja hajusteyhdistelmien osalta tiedoksi riittää ainesosan nimi ja koodinumero sekä ainesosan toimittajan tunnistetiedot;

- 2) kosmeettisten ainesosien ja valmiin kosmeettisen valmisteen fysiikkaalis-kemialliset ja mikrobiologiset ominaisuudet sekä kosmeettisen valmisteen puhtausvaatimukset ja mikrobiologista valvontaa koskevat vaatimukset;
- 3) hyvän valmistustavan mukainen valmistusmenetelmä; valmistuksesta vastaavalla henkilöllä tai henkilöllä, joka vastaa valmisteen saatamisesta ensimmäisen kerran Euroopan talousalueen markkinoille, on oltava asianmukainen ammattipätevyys tai kokemus;
- 4) arviointi valmiin kosmeettisen valmisteen turvallisuudesta ihmisen terveydelle; turvallisuusarvioinnissa on otettava huomioon ainesosien yleiset toksikologiset tiedot sekä niiden kemiallinen rakenne ja altistustaso samoin kuin valmisteen käyttöalueiden sekä aiottujen kohderyhmien erityiset altistuspiirteet; erityinen turvallisuusarviointi on tehtävä muun muassa valmisteista, jotka on tarkoitettu alle kolmivuotiaille lapsille sekä valmisteista, jotka on tarkoitettu yksinomaan ulkoiseen intiimihygieniaan;
- 5) edellä 4 kohdassa tarkoitettusta turvallisuusarvioinnista vastaavien henkilöiden nimi ja osoite;
- 6) olemassa olevat tiedot kosmeettisen valmisteen käytöstä aiheutuneista haitoista ihmisen terveydelle;
- 7) todisteet kosmeettisen valmisteen väitetystä vaikutuksesta, jos se on vaikutuksen luonteen tai valmisteen kannalta perusteltua; sekä
- 8) tiedot kaikista valmisteen tai sen ainesosien kehittämiseen tai turvallisuuden arviointiin liittyvistä eläinkokeista, joita valmistaja, sen edustajat tai tavarantoimittajat ovat tehneet.

Jos Kuluttajavirasto pyytää näitä tietoja elinkeinonharjoittajalta, ne on toimitettava sopivassa muodossa (esimerkiksi sähköpostilla)

- suomeksi, ruotsiksi tai muulla kansainvälisessä kaupassa käytettävällä kielellä (yleensä englanti), ja
- kohtuullisessa ajassa (noin kahdessa vuorokaudessa).

Viranomaisella on salassapitovelvollisuus tietoonsa saamien liikesalaisuuksien, kuten tuotteen tarkkojen reseptien, suhteen.

5.2.2 Kuluttajille pyynnöstä annettavat tiedot

Elinkeinonharjoittajien on pyynnöstä toimitettava kuluttajille seuraavat tiedot:

- kosmeettisen valmisteen ainesosaluettelo ja
- olemassa olevat tiedot kosmeettisen valmisteen käytöstä aiheutuneista haitoista ihmisen terveydelle.

Jos tuotteessa on vaaralliseksi luokiteltuja ainesosia ([Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vaarallisista aineista 509/2005](#)), näistä aineista ilmoitetaan myös määrä pitoisuusrajoittain.

5.3 Turvallisuusarvioinnista vastaavan henkilön pätevyys [Kosmetiikkalaki](#) 14 §

Kosmetiikan turvallisuusarvioinnin tekijän on oltava tehtävään pätevä.

Pätevyudeksi katsotaan sopiva ylempi korkeakoulututkinto farmasian, toksikologian, dermatologian tai muun lääketieteen alalta tai vastaavalta tieteenalalta. Pätevyudeksi voidaan myös katsoa edellä kuvattua tutkintoa vastaava, esimerkiksi pitkän työkokemuksen myötä hankittu pätevyys.

Turvallisuusarvioinnin tekijän ei tarvitse olla valmistajan palveluksessa oleva henkilö. Turvallisuusarvioinnin voi teettää myös ulkopuolisella taholla.

5.4 Analyysimenetelmiä ja puhtausvaatimuksia koskevat vaatimukset [Kosmetiikkalaki](#) 15 § [Kosmetiikka-asetus](#) 11 §

Kosmeettisten valmisteiden valvonnassa on käytettävä Euroopan yhteisöjen lainsäädännössä kosmeettisten ainesosien tunnistamiseen ja määrittämiseen sekä näytteenottoon ja näytteiden esikäsittelyyn vahvistettuja analyysimenetelmiä tai muita vastaavan taseisia analyysimenetelmiä.

5.5 Liikesalaisuuden suojaaminen [Kosmetiikkalaki](#) 16 § [Kosmetiikka-asetus](#) 10 §

Liikesalaisuuden suojaamisen hakeminen voi tulla kyseeseen, jos suomalainen valmistaja, valmistuttaja tai ETA-maahantuojaja⁽¹⁾ haluaa jättää ilmoittamatta jonkun ainesosan ainesosaluettelossa. Hakemuksen kohteena oleva ainesosa ei yleensä ole vielä yleisesti tunnettu eikä sen käyttötarkoitusta ole kuvattu alan kirjallisuudessa. Syynä hakemukseen voi myös olla se, että ainesosan ilmoittaminen ainesosaluettelossa johtaisi siihen, että ainesosaa olisi helppo jäljitellä luvan hakijan vahingoksi.

⁽¹⁾ *ETA-maahantuojaja = Elinkeinonharjoittaja, joka tuo tuotteen ensimmäistä kertaa ETA-alueen markkinoille.*

Jos ainesosaa käytetään useissa kosmeettisissa valmisteissa, yksi hakemus riittää edellyttäen, että kaikki valmisteet ilmoitetaan hakemuksessa.

Kuluttajavirasto käsittelee hakemuksen neljän kuukauden kuluessa ja ilmoittaa hakijalle kirjallisesti päätöksestään. Poikkeustapauksissa Kuluttajavirasto voi ilmoittaa hakijalle kirjallisesti hakemuksen käsittelyyn tarvittavasta lisäajasta, joka voi olla enintään kaksi kuukautta.

6 KOSMETIIKKA-ASETUKSEN LIITTEET

Kosmetiikka-asetuksessa on yhdeksän (9) liitettä, joita päivitetään kauppaja- ja teollisuusministeriön asetuksella aina, kun kosmetiikkadirektiivin vastaaviin liitteisiin tehdään muutoksia.

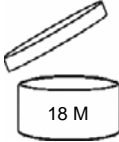
[Päivityksillä on erilliset siirtymä- ja voimaantuloajat](#). Muutoksia tulee suhteellisen usein ja siirtymäaika saattaa olla lyhyt.

Liitteet ovat

1. Esimerkkejä kosmeettisten valmisteiden tuoteryhmistä
2. Kielletyt aineet
3. A. Rajoituksin sallitut aineet
3. B. Tilapäisesti rajoituksin sallitut aineet
4. Väriaineet
5. Aineet, jotka eivät kuulu kosmeettisia valmisteita koskevien säännösten soveltamisalaan
6. Säilöntäaineet
 - A. Sallitut säilöntäaineet
 - B. Tilapäisesti sallitut säilöntäaineet
7. Auringonsuoja-aineet
 - A. Sallitut auringonsuoja-aineet
 - B. Tilapäisesti sallitut auringonsuoja-aineet
8. A. Asetuksen 5 §:n tarkoittama symboli (säilyvyys avaamisen jälkeen)
8. B. Asetuksen 7 §:n tarkoittama symboli (symboli, jolla osoitetaan ainesosaluettelon olemassa olo muualla kuin pakkausmerkinnöissä)
9. Eläinkokeille vaihtoehtoiset validoidut testausmenetelmät

14.3.2006

Liite. Kooste kosmetiikan pakkausmerkinnöistä

Merkintä	Kieli-vaatimukset	Mihin merkitään?	Huom.
Elinkeinonharjoittajan nimi ja postiosoite	-	Aina käyttö- ja ulkopakkaukseen	Nimi voidaan ilmoittaa lyhentein, jos elinkeinonharjoittaja voidaan tunnistaa niiden avulla.
Sisällön määrä	Suomeksi ja ruotsiksi	Aina käyttö- ja ulkopakkaukseen	Käytännössä usein sama suomeksi ja ruotsiksi, esim. "ml" tai "g".
Säilyvyysaika, jos tuote säilyy enintään 30 kk	Suomeksi ja ruotsiksi	Aina käyttö- ja ulkopakkaukseen	Ilmoitetaan sanoilla: Parasta ennen Bäst före
Säilyvyys avaamisen jälkeen, jos tuote säilyy yli 30 kk	Symboli + aika numeroilla + M	Aina käyttö- ja ulkopakkaukseen	Esimerkiksi 18 kuukauden säilyvyys avaamisen jälkeen voidaan merkitä seuraavasti:
Käyttöohjeet ja varoitukset	Suomeksi ja ruotsiksi	Pääsääntö: sekä käyttöettä ulkopakkaukseen	Joitain helpotuksia kosmetiikka-asetuksessa (7 § 3 mom.)
Valmistuserätunnus	-	Pääsääntö: sekä käyttöettä ulkopakkaukseen	Joitain helpotuksia kosmetiikka-asetuksessa (7 § 4 mom.) (voidaan merkitä yksinomaan ulkopakkaukseen, jos käyttöpakkaus on liian pieni)
Käyttötarkoitus / kauppataivan mukainen nimi	Suomeksi ja ruotsiksi	Aina käyttö- ja ulkopakkaukseen	Käyttötarkoitusta ei tarvitse merkitä suomeksi ja ruotsiksi, jos 1) käyttötarkoitusta ei voi ymmärtää väärin, kuten esimerkiksi seuraavissa tapauksissa: perinteiset meikit, kuten huulipunat, huulivoiteet, poskipunat, luomivärit, maskarat, kulmakynät, kynsilakat 2) tuotteen vieraskielinen nimi on yleisesti tunnettu, kuten: <i>After shave</i> <i>Antiperspirant</i> <i>Deodorant</i> <i>Eau de cologne</i> <i>Eau de parfum</i> <i>Eau de toilette</i> <i>Parfum</i> <i>Parfum de toilette</i> <i>Perfume</i> <i>Shampoo</i> 3) käyttötarkoitus käy selvästi ilmi tuotteen esilepanosta
Ainesosaluettelo	INCI-nimillä	Ulkopakkauksessa. Jos ei ole ulkopakkausta, ainesosaluettelo on merkitävä käyttöpakkaukseen.	Joitain helpotuksia kosmetiikka-asetuksessa (7 § 5 mom.)